

Vyvěšeno dne: 28. 11. 2025

Svěšeno dne: 12. 12. 2025

Radka Kratochvílová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **Hydronix Limited**, se sídlem 11-12 Henley Business Park, Pirbright Road, Normandy, Guildford, Spojené království, zast. JUDr. Jiřím Matznerem, Ph.D., LL.M., advokátem, se sídlem Anny Letenské 34/7, Praha, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Antonína Čermáka 1057/2a, Praha, za účasti osoby zúčastněné na řízení: Hydronix CZ s.r.o., se sídlem Jesenická 513, Psáry, proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 6. 12. 2022, č. j. O-560677/D22081314/2022/ÚPV, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 12. 2024, č. j. 9 A 14/2023-47, ve znění opravného usnesení ze dne 5. 2. 2025, č. j. 9 A 14/2023-64,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobkyně je držitelkou slovní ochranné známky EU č. 590737 ve znění „HYDRONIX“ (dále jen „slovní OZ“), která byla přihlášena dne 4. 6. 1997 a zapsána dne 13. 10. 1999 pro seznam výrobků a služeb podle mezinárodního třídění výrobků a služeb: (9) *measuring, controlling and sensing apparatus and instruments; transducers; moisture measuring instruments and apparatus; microwave sensing heads and apparatus; parts and fittings for all the aforesaid goods* / *přístroje a nástroje pro měření, ovládání a snímání; převodníky; přístroje a zařízení na měření vlhkosti; mikrovlnné snímací hlavy a přístroje; části a vybavení pro všechno výše uvedené zboží.*

[2] Rozhodnutím ze dne 19. 8. 2022, č. j. O-560677/ D20054866/2020/ÚPV, Úřad průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“ a „rozhodnutí Úřadu“) zamítl přihlášku barevné obrazové ochranné známky (dále jen „obrazová OZ“) osoby zúčastněné na řízení pro všechny výrobky ve třídách 9, 17 a 19 a část výrobků a služeb přihlašovaných ve třídách 11 a 39 mezinárodního třídění výrobků a služeb [(9) *čidla pro měření teploty, tlaku a vlhkosti, čidla pro detekci přítomnosti kapalných nebo plynných látek, software pro monitorování a správu systémů měření a regulace vytápěcích,*

chladičích, klimatizačních a průmyslových procesů, elektronická a mechanická zařízení pro regulaci teploty, tlaku, vlhkosti a proudění vzduchu; (11) armatury, regulátory diferenčního tlaku, regulátory průtoku pro rozvody tepla, chladu a teplé užitkové vody s výjimkou výrobků užitých v dopravních prostředcích; rekuperační jednotky, klimatizační zařízení, obřívače vzduchu a vody, výměníky tepla, větrací zařízení, regulátory topení, regulační bezpečnostní zařízení pro plynové potrubí a vodovodní zařízení, regulace ústředního vytápění a větrání, ventilátory a příslušenství, vzduchotechnická zařízení a regulace, klimatizační filtry, tepelná čerpadla, chladič zařízení a stroje, přístroje na chlazení vzduchu, stroje a přístroje na čištění vzduchu, tepelné regenerátory, teplovodní vytápěcí zařízení, ventilátory jako součásti větracích zařízení, ventilátory elektrické pro osobní potřebu, výměníky tepla (s výjimkou výměníků jako součástí strojů), vysoušecí zařízení, vytápěcí tělesa, vytápěcí zařízení (elektrická), vytápěcí zařízení, vyhřívací zařízení, vzduch (obřívače), zařízení na osvěžení vzduchu, zařízení na filtraci vzduchu, zařízení pro klimatizaci; (17) ohebné trubky nekovové užívané pro rozvod vody a jiných médií užívaných pro rozvod tepla, chladu včetně spojovacích prvků; (19) neohebné trubky nekovové užívané pro rozvod vody a jiných médií užívaných pro rozvod tepla a chladu včetně spojovacích prvků; (37) poradenská činnost v oblasti dodávek, instalace, oprav, zejména vodovodního a plynového zařízení a vytápění, dodávky instalace a opravy, zejména vodovodního a plynového zařízení a vytápění, montáž a opravy měřicí a regulační techniky, montáž, opravy a údržba elektrických, elektrotechnických a elektronických zařízení, instalace a opravy vytápění a větrání, instalace a opravy chladičích zařízení, instalace a opravy klimatizačních zařízení, zprostředkovatelská činnost v oblasti investiční výstavby]. Učinil tak na základě námitek žalobkyně podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách. Důvodem byla zjištěná pravděpodobnost záměny mezi přihlašovanou (napadenou) obrazovou OZ v podobě

a dříve zapsanou slovní OZ žalobkyně v rozsahu námitkami dotčených výrobků a služeb ve výše uvedených třídách.

[3] Proti rozhodnutí Úřadu se osoba zúčastněná na řízení bránila rozkladem. Na základě něj předseda Úřadu v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) změnil rozhodnutí Úřadu tak, že zamítl přihlášku obrazové OZ pro výrobky a služby zařazené ve třídách 9 (čidla pro měření teploty, tlaku a vlhkosti, čidla pro detekci přítomnosti kapalných nebo plyných látek, software pro monitorování a správu systémů měření a regulace vytápěcích, chladičích, klimatizačních a průmyslových procesů, elektronická a mechanická zařízení pro regulaci teploty, tlaku, vlhkosti a proudění vzduchu), 11 (armatury, regulátory diferenčního tlaku, regulátory průtoku pro rozvody tepla, chladu a teplé užitkové vody s výjimkou výrobků užitých v dopravních prostředcích, regulátory topení, regulační bezpečnostní zařízení pro plynové potrubí a vodovodní zařízení, regulace ústředního vytápění a větrání, vzduchotechnická zařízení a regulace) a 37 (poradenská činnost v oblasti dodávek, instalace, oprav, zejména vodovodního a plynového zařízení a vytápění, dodávky instalace a opravy, zejména vodovodního a plynového zařízení a vytápění, montáž a opravy měřicí a regulační techniky, montáž, opravy a údržba elektrických, elektrotechnických a elektronických zařízení). Obrazovou OZ však postoupil k zápisu v rozsahu výrobků a služeb 11 [rekuperační jednotky, klimatizační zařízení, obřívače vzduchu a vody, výměníky tepla, větrací zařízení, ventilátory a příslušenství, klimatizační filtry, tepelná čerpadla, chladič zařízení a stroje, přístroje na chlazení vzduchu, stroje a přístroje na čištění vzduchu, tepelné regenerátory, teplovodní vytápěcí zařízení, ventilátory jako součásti větracích zařízení, ventilátory elektrické pro osobní potřebu, výměníky tepla (s výjimkou výměníků jako součástí strojů), vysoušecí zařízení, vytápěcí tělesa, vytápěcí zařízení (elektrická), vytápěcí zařízení, vyhřívací zařízení, vzduch (obřívače), zařízení na osvěžení vzduchu, zařízení na filtraci vzduchu, zařízení pro klimatizaci], 17 [ohebné trubky nekovové užívané pro rozvod vody a jiných médií užívaných pro rozvod tepla, chladu včetně spojovacích prvků], 19 [neohebné trubky nekovové užívané pro rozvod vody a jiných médií užívaných pro rozvod tepla a chladu včetně spojovacích prvků] a 37 [instalace a opravy chladičích zařízení, instalace a opravy klimatizačních zařízení, zprostředkovatelská činnost v oblasti investiční výstavby]. Úřadem zjištěnou podobnost výrobků ve třídě 17 a 19 s výrobky žalobkyně předseda Úřadu nepotvrdil. Mezi těmito výrobky neshledal komplementaritu a dovedl, že jde spíše o případ jejich „užití ve vzájemné kombinaci.“

II.

[4] Žalobkyně brojila proti napadenému rozhodnutí žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který v záhlaví uvedeným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) žalobu zamítl jako nedůvodnou.

[5] Žalobkyně rozporovala pouze závěry týkající se zápisu obrazové OZ pro třídu výrobků a služeb 17 a 19. Městský soud dospěl k závěru, že ohebné i neohebné trubky jsou od přístrojů, nástrojů a zařízení k měření zcela odlišným výrobkem. Nejde o výrobky, které by byly vzájemně zastupitelné, nebo jejichž funkce by se jakkoli překrývala. Nejde ani o výrobky na sobě závislé. V otázce komplementarity městský soud vycházel z Metodiky *Guidelines Concerning Proceedings before the Office for Harmonization in the Internal Market (Trade Marks and Designs), Part C: OPOSITION GUIDELINES*. Ačkoli trubky zpravidla budou pro přívod vody do měřicího zařízení zapotřebí, lze si představit i situaci, kdy měřicí zařízení bude bez použití trubek přímo navazovat na výpusť nádoby obsahující vodu. Nejde tudíž o vzájemnou nezbytnost výrobků.

III.

[6] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) nyní proti napadenému rozsudku brojí kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Navrhuje zrušit napadený rozsudek i napadené rozhodnutí a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

[7] Městský soud podle stěžovatelky nesprávně vypořádal otázku totožnosti porovnávaných výrobků, když odmítl uznat, že trubky zařazené ve třídách 17 a 19 jsou součástí měřicích přístrojů ve třídě 9. Je tomu tak proto, že jsou integrovány do přístrojů sloužících k měření fyzikálních veličin. Tyto trubky tvoří samostatný produkt, jsou specifickou součástí technického řešení a jsou nezbytné pro funkčnost těchto přístrojů. Existuje tak mezi nimi funkční závislost. Uvedené tvrzení bylo podpořeno odbornými normami a praxí z oboru. S těmito důkazy se však městský soud nevypořádal, a jeho závěry proto nemají oporu v relevantních podkladech.

[8] Pokud městský soud nepovažoval trubky ve třídách 17 a 19 za součást měřicích přístrojů, měl hodnotit alespoň jejich komplementaritu, neboť jejich společné použití je v praxi standardem a je regulováno závaznými právními normami. Technické normy ASME B31.3, EN 13480 a API 570, které vyžadují integraci měřicích zařízení do potrubních systémů, nebyly navíc městským soudem zohledněny.

[9] Způsob, jakým městský soud komplementaritu hodnotil, je nesprávný, neboť jednotlivá pro toto hodnocení užitá kritéria (povaha, zamýšlený účel, obvyklý původ, soutěžní vztah atd.) byla použita selektivně a nebyly hodnoceny relevantní aspekty. Komplementarita není omezena pouze na výrobky, které jsou na sobě absolutně závislé, ale zahrnuje také výrobky, které se běžně používají společně a spotřebitelé je vnímají jako propojené (k tomu stěžovatelka zmínila judikaturu Tribunálu, rozhodnutí ve věci T-558/11). Nesprávný je tedy závěr městského soudu o absenci komplementarity pouze proto, že porovnávané výrobky nejsou vzájemně nezbytné. Komplementaritu nelze zúžit jen na absolutní funkční závislost výrobků, je třeba zohlednit také tržní a technickou realitu (průmyslovou praxi), které jsou rozhodující pro určení, zda spotřebitelé budou výrobky vnímat jako propojené.

[10] Městský soud však v této souvislosti odmítl zohlednit distribuční kanály a tržní realitu. Praxe předního výrobce regulační techniky dokládá, že se produkty z těchto tříd prodávají ve společných sestavách a jako takové jsou uváděny na trh. Stejně tak se dané výrobky prodávají na shodných místech stejným zákazníkům. Porovnávané výrobky se běžně používají společně a spotřebitelé je vnímají jako propojené. Riziko záměny výrobků stěžovatelky a osoby zúčastněné na řízení je proto velmi vysoké. Městský soud v této otázce zcela opomenul rozhodnutí Úřadu,

v němž komplementaritu dotčených výrobků uznal. Tímto se městský soud podle stěžovatelky odchýlil od dosavadní praxe.

[11] Stěžovatelka z uvedených důvodů považuje napadený rozsudek jednak za nepřezkoumatelný, neboť se nevypořádává s odbornými normami, ekonomickými důkazy a rozhodovací praxí správního orgánu, a dále i nezákonný z důvodu nesprávného právního názoru spočívajícího v mylném posouzení podobnosti výrobků.

IV.

[12] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti podpořil závěry městského soudu týkající se absence podobnosti i komplementarity porovnávaných výrobků. Jakkoli trubky mohou být spolu s měřicími přístroji užívány v rámci jednoho systému, jejich funkčnost na sobě vzájemně nezávisí. Vztah mezi oběma skupinami výrobků je příkladem „užití ve vzájemné kombinaci“, který je nedostačující pro shledání potřebné, tedy alespoň nízké, míry známkoprávní podobnosti. Výrobky mohou být užívány jeden bez druhého či spolu s jinými produkty. Pouhá skutečnost, že určitý výrobek může být složen z několika částí, nevede k podobnosti tohoto výrobku s jeho částmi. Existence technických norem přitom nemá na posuzování známkoprávní podobnosti výrobků vliv. Vzájemná nezbytnost výrobků tak není dána.

V.

[13] V replice k vyjádření žalovaného stěžovatelka opětovně zdůrazňuje, že výklad, který zastává předseda Úřadu ohledně komplementarity výrobků, je příliš úzký a formalistický. Dle rozsudku Tribunálu ve věci T-558/11 může být vztah komplementarity založen i na skutečnosti, že si spotřebitel zvykne na to, že se výrobky užívají společně, aniž by mezi nimi byla dána funkční nezbytnost. Omezením pojmu komplementarity pouze na případy absolutní nezbytnosti dochází k odklonu od ustálené judikatury. Měřicí přístroje nemohou svou funkci bez potrubních prvků vykonávat. Funkce těchto výrobků se vzájemně doplňují a jeden výrobek potřebuje druhý. Potrubní systémy proto nejsou volitelným příslušenstvím, ale technickou podmínkou provozu měřicích zařízení. To plyne i ze stěžovatelkou zmiňovaných technických norem, jejichž význam předseda Úřadu nesprávně zpochybňuje.

[14] Podle stěžovatelky předseda Úřadu zcela pomíjí aspekt obchodní a distribuční reality dotčených výrobků, ačkoliv ta je jedním z hlavních kritérií pro posouzení podobnosti výrobků [k tomu stěžovatelka odkazuje na rozsudek Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) ve věci C-39/97, *Canon*]. Z fungování tohoto tržního prostředí plyne, že se porovnávané výrobky zpravidla prodávají v rámci jednoho integrovaného systému, stejnými subjekty, přes tytéž distribuční kanály a jsou určeny týměž zákazníkům. Nadto obě posuzované OZ obsahují identický slovní prvek, protože je zde vysoká pravděpodobnost záměny, a to obzvláště v případě on-line prodeje.

[15] Stěžovatelka dodává, že ani ze strany předsedy Úřadu tvrzená funkční rozdílnost výrobků nebrání tomu, aby byly běžným spotřebitelem vnímány jako vzájemně propojené či komplementární. Klíčové je, že tyto výrobky v praxi tvoří funkční celek a jsou užívány společně, proto si spotřebitel může myslet, že pocházejí od jednoho výrobce. Žalovaný se ve svém vyjádření nevyrovnal s odůvodněním rozhodnutí Úřadu vydaného v prvním stupni a nevysvětlil, proč je v něm uvedený původní názor Úřadu nesprávný.

VI.

[16] Osoba zúčastněná na řízení svého práva vyjádřit se ke kasační stížnosti nevyužila.

pokračování

VII.

[17] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[18] Kasační stížnost není důvodná.

[19] Shodnými skutkovými a právními otázkami týkajícími se téže stěžovatelky a osoby zúčastněné na řízení ve vztahu k obdobné zapisované obrazové OZ se již čtvrtý senát zabýval v rozsudku ze dne 11. 9. 2025, č. j. 4 As 20/2025-51. S ohledem na tuto podobnost jsou závěry vyslovené v uvedeném rozsudku plně použitelné i v posuzované věci. Čtvrtý senát z nich proto vychází i v nynějším řízení. Neshledává totiž žádný důvod se od nich jakkoliv odchýlit.

[20] Spornou otázkou i v projednávané věci (stejně jako i ve věci sp. zn. 4 As 20/2025) je, zda jsou výrobky, pro které je obrazovaná OZ přihlašovaná osobou zúčastněnou na řízení ve třídách 17 a 19 – ohebné a neohebné trubky, podobné výrobkům stěžovatelky ve třídě 9 – přístroje a nástroje k měření, pro které má zapsanou svoji slovní OZ a zda je z toho důvodu dána pravděpodobnost záměny ze strany veřejnosti.

[21] Podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách, *přihlašované označení se nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.*

[22] Úprava tohoto tzv. relativního důvodu zápisné nezpůsobilosti byla přijata k provedení směrnice 89/104/EHS, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách [čl. 4 odst. 1 písm. b)]. Tato směrnice byla později nahrazena dalšími stejnojmennými směrnicemi. V současnosti platí směrnice (EU) 2015/2436 [čl. 5 odst. 1 písm. b)]. Totožnou úpravu obsahuje i nařízení (EU) 2017/1001 o ochranné známce Evropské unie [čl. 8 odst. 1 písm. b)]. Pojmy vnitrostátního práva je tedy v této věci třeba vykládat eurokonformně. Velkou roli při výkladu hraje též judikatura Soudního dvora a Tribunálu, případně i rozhodovací praxe EUIPO – *European Union Intellectual Property Office* (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2017, č. j. 10 As 187/2015-58, odst. [28] a [29]).

[23] Pravděpodobnost záměny mezi dvěma ochrannými známkami existuje tehdy, pokud se veřejnost může domnívat, že výrobky pocházejí ze stejného podniku, případně z podniků ekonomicky propojených (viz rozsudky Soudního dvora ze dne 29. 9. 1998, ve věci C-39/97, *Canon*, bod 29, nebo ze dne 22. 6. 1999, ve věci C-342/97, *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, bod 17; z judikatury Nejvyššího správního soudu viz např. rozsudky ze dne 28. 2. 2013, č. j. 8 As 41/2012-46, odst. [24], nebo ze dne 6. 11. 2014, č. j. 8 As 37/2011-16, odst. [27]). Základní funkcí ochranné známky totiž je zaručit spotřebiteli nebo koncovému uživateli totožnost původu výrobku označeného ochrannou známkou tím, že jim umožní tento výrobek odlišit bez možnosti záměny od výrobku, který má jiný původ (věc C-39/97, *Canon*, bod 28). Jinými slovy, ochranná známka musí být především schopna zajistit, že si spotřebitel spojí (třeba i různé) výrobky označené toutéž či obdobnou ochrannou známkou s konkrétním výrobcem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2022, č. j. 5 As 71/2021-30, odst. [20]).

[24] Rozhodující pro hodnocení zaměnitelnosti ochranných známek je hledisko průměrného spotřebitele (rozsudek Soudního dvora ze dne 11. 11. 1997, ve věci C-251/95, *SABEL*, bod 23, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2008, č. j. 4 As 31/2008-153).

[25] Pravděpodobnost záměny musí být hodnocena celkově, tedy s přihlédnutím ke všem kritériím podstatným pro okolnosti případu (viz opět věc C-251/95, *SABEL*, bod 22, nebo věc C-342/97, *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, bod 18). Celkové hodnocení předpokládá určitou vzájemnou závislost mezi těmito kritérii, zejména mezi podobností ochranných známek a podobností výrobků, na které se ochranná známka vztahuje (věc C-251/95, *Canon*, bod 17, nebo rozsudek Tribunálu ze dne 14. 12. 2006, ve spojených věcech T-81/03, T-82/03 a T-103/03, *VENADO*, bod 74). Obě podmínky zaměnitelnosti, tedy shodnost nebo podobnost označení a shodnost nebo podobnost výrobků, musejí být splněny současně (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2006, č. j. 1 As 28/2006-97 či ze dne 28. 5. 2008, č. j. 9 As 59/2007-141).

[26] V nynějším případě stěžovatelka zpochybňuje možnost záměny ve vztahu k výrobkům, na něž se vztahuje přihlašovaná obrazová OZ. Naproti tomu mezi účastníky není sporu o tom, že přihlašovaná OZ je značně vizuálně a svým provedením podobná a foneticky shodná se starší slovní OZ stěžovatelky.

[27] Při hodnocení podobnosti je třeba porovnávat celé kategorie výrobků. Dále je třeba při tomto hodnocení vzít v úvahu všechna podstatná kritéria charakterizující vztah mezi výrobky. Mezi ně patří povaha výrobků, jejich zamýšlený účel a způsob použití, uživatelé (relevantní veřejnost), prodejní místa či obvyklý původ zboží, stejně jako to, zda se výrobky navzájem doplňují, nebo si konkurují (opět věc C-251/95, *Canon*, bod 23, nebo rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 59/2007-141 nebo č. j. 8 As 41/2012-46). Podobnost mezi výrobky může být založena i jen na jediném z těchto kritérií (rozsudek Tribunálu ze dne 2. 6. 2021, ve věci T-177/20, *Hispano Suiza*, bod 53). Určujícím hlediskem při hodnocení je, zda by relevantní veřejnost vnímala porovnávané výrobky jako výrobky se společným obchodním původem (rozsudek Tribunálu ze dne 4. 11. 2003, ve věci T-85/02, *Castillo*, bod 38).

[28] Stěžovatelka svou kasační argumentaci staví zejména na kritériu komplementarity posuzovaných výrobků, tedy na jejich schopnosti se vzájemně doplňovat. Trvá na tom, že tuto komplementaritu je třeba vykládat širěji, než jak to činí předseda Úřadu (dále také jen „žalovaný“) i městský soud. Propojenost výrobků a jejich možná záměna je dána již jen tím, že jsou běžně používány společně. Naproti tomu městský soud spolu s žalovaným vnímají komplementaritu jako úzký vztah vzájemné nezbytnosti. Ta podle jejich názoru není mezi porovnávanými výrobky dána.

[29] Výrobky jsou komplementární, jestliže mezi nimi existuje úzký vztah v tom smyslu, že jeden z nich je nezbytný (nepostradatelný) nebo důležitý pro použití druhého a současně není pouze pomocný či podružný. Faktor komplementarity hraje nejdůležitější roli v případech, kdy se výrobky liší svou povahou i účelem (pak obvykle i způsobem použití) a nemají navzájem konkurenční charakter. I samotná skutečnost, že jsou shledány komplementárními, pak může dostačovat k závěru o jejich podobnosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 59/2007-141).

[30] Shodnou interpretaci přijal i Tribunál, který vyložil, že úzký vztah mezi výrobky je dán, pokud jeden je nezbytný nebo důležitý pro užití druhého, takže si mohou spotřebitelé myslet, že odpovědnost za výrobu těchto výrobků nebo za poskytování těchto služeb nese stejný podnik [rozsudky Tribunálu ze dne 11. 7. 2007, ve věci T-443/05, *PiraÑAM diseño original Juan Bolaños*, bod 21 a bod 48, a ze dne 22. 1. 2009, ve věci T-316/07, *Commercy v. OHIM – easyGroup IP Licensing (easyHotel)*, bod 57 a v něm citovaná judikatura].

[31] Od uvedeného výkladu se Tribunál neodchýlil ani ve stěžovatelem zmiňovaném rozsudku ze dne 21. 11. 2012, ve věci T-558/11, *Atlas sp. z o.o.*, v jehož bodě 32 interpretuje vzájemné doplňování výrobků tak, že jeden je nezbytný či důležitý pro druhý.

pokračování

[32] V posuzované věci žalovaný na str. 18 napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že pro funkčnost měřicích, kontrolních a snímacích přístrojů nejsou ohebné a neohebné trubky nutné. Funkčnost jednoho výrobku proto není podmíněna užitím druhého. Jde o případ užití ve vzájemné kombinaci, kdy je vhodné či výhodné výrobky užívat společně, ale ty mohou být užívány i jeden bez druhého.

[33] S uvedeným závěrem se městský soud ztotožnil a nyní mu přisvědčuje i Nejvyšší správní soud. Jak plyne z výše uvedené judikatury, kritérium komplementarity je třeba vnímat v užším smyslu, tedy tak, že jeden výrobek nelze užívat bez druhého, a je tedy dána jejich vzájemná funkční závislost či důležitost.

[34] Pokud tedy stěžovatelka komplementaritu posuzovaných výrobků dovozuje pouze z toho, že se výrobky běžně užívají společně, pak nelze hovořit o vzájemné nezbytnosti či důležitosti. Nejvyšší správní soud je ve shodě s žalovaným toho názoru, že trubky nemusí být vždy součástí měřicích přístrojů, byť tomu tak v některých případech být může. Užití těchto měřicích přístrojů proto není podmíněno tím, že jejich součástí jsou ohebné či neohebné rozvodové trubice. Městský soud uvedl, že trubka nemusí být nutnou součástí měřiče např. v situaci, kdy tento měřič přímo navazuje na výpusť vody. Takový případ jistě může nastat, kromě toho však měření veličiny nemusí být nutně spojeno s tokem kapaliny, např. vlhkost lze měřit v asfaltu, písku či prefabrikovaném betonu nebo v uhlí bez nutnosti vedení tohoto materiálu trubkami. Užívání měřicího zařízení proto není podmíněno použitím trubek vedoucích měřenou veličinu. Ohebné a neohebné rozvodové trubky a měřicí přístroje tak jsou samostatně použitelné výrobky, které na sobě nejsou závislé.

[35] Tento závěr není schopen zvrátit ani stěžovatelčin poukaz na obsah odborných technických norem, jimiž se snaží prokázat integraci měřicích zařízení do potrubních systémů. Tuto námitku neuplatnila v řízení před městským soudem, a proto je nutno ji v souladu s § 104 odst. 4 s. ř. s. hodnotit jako nepřipustnou. Ze stejného důvodu pak nemůže být úspěšná ani námitka, podle níž se městský soud s těmito normami nevypořádal. Nebyla-li uvedená námitka v žalobě (resp. v rámci včas uplatněných žalobních bodů) vznesena, neměl městský soud co posuzovat.

[36] Ke stěžovatelkou zdůrazňovanému aspektu distribučních kanálů a tržní reality Nejvyšší správní soud uvádí, že srovnávané výrobky mohou být prodávány ve stejných typech obchodních řetězců (jejich e-shopů), jež se zaměřují na prodej stavební techniky a hobby, zpravidla však bývají nabízeny v samostatných regálech/oddílech. Je tomu tak právě proto, že trubky sloužící pro rozvod nejrůznějších médií jsou univerzálním produktem, který nutně nemusí být spojen právě s měřidly nabízenými stěžovatelem. Stejně tak měřenou veličinou nemusí být vždy kapalina, kterou by bylo nutno vést potrubím, jak již Nejvyšší správní soud uvedl výše.

[37] Nejvyšší správní soud na tomto místě zdůrazňuje, co správně vyslovil i městský soud, že ochranné známky jsou srovnávány v podobě, v jaké jsou zaregistrovány. Pro tyto účely je proto irrelevantní podoba skutečného či možného užití chráněného označení (srov. rozsudek Tribunálu ze dne 15. 4. 2010, ve věci T-488/07, *Cabel Hall Citrus v. OHIM*). Stěžovatelkou zmiňovaná praxe předního českého výrobce regulační techniky, který porovnávané výrobky prodává ve společné sestavě, je proto bez významu.

[38] Nejvyšší správní soud uzavírá, že povaha srovnávaných výrobků, jejich zamýšlený účel, prodejní místa, stejně jako jejich komplementarita, nezakládají jejich podobnost, která by ve smyslu § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách mohla v očích průměrného spotřebitele vést k záměně stěžovatelky s osobou zúčastněnou na řízení.

[39] Jde-li o namítané vybočení městského soudu z rozhodovací praxe správního orgánu, stěžovatelka tímto zjevně míří na rozhodnutí Úřadu, který se s jejím pojetím komplementarity posuzovaných výrobků ztotožnil. Stěžovatelka ovšem přehlíží, že městský soud není rozhodovací praxí správních orgánů vázán, jeho úkolem je v mezích žalobních bodů přezkoumat soulad těchto rozhodnutí se zákonem. Předmětem přezkumu v soudním řízení správním je nadto rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni (zde tedy napadené rozhodnutí předsedy Úřadu), nikoli rozhodnutí vydané správním orgánem prvního stupně, tj. Úřadem, proti němuž je přípustný opravný prostředek, zde rozklad. Důvody, pro které nebyly závěry Úřadu jeho předsedou akceptovány, jsou obsaženy v napadeném rozhodnutí. S těmi se městský soud ztotožnil. Z tohoto důvodu nemůže být úspěšná ani námitka, podle které městský soud závěry rozhodnutí Úřadu opomenul.

[40] Nejvyšší správní soud shrnuje, že městský soud posoudil všechny sporné právní otázky správně a nedopustil se pochybení v právním posouzení věci. Napadený rozsudek je také plně srozumitelný, obsahuje dostatek důvodů a městský soud se nedopustil ani žádné vady řízení s vlivem na zákonnost napadeného rozsudku. Kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. tudíž nejsou naplněny.

[41] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že v obecnosti uplatněný kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. stěžovatel neupřesnil v podobě konkrétních kasačních námitek, jež by bylo možno pod uvedený kasační důvod podřadit. Nejvyšší správní soud se tudíž tomuto kasačnímu důvodu více nevěnoval. Kasační stížnost mu pro to neposkytla žádný podklad.

VIII.

[42] Kasační stížnost není důvodná, a proto ji Nejvyšší správní soud ve smyslu § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[43] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona. Stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, a právo na náhradu nákladů tohoto řízení nemá. Žalovanému jako v řízení úspěšnému účastníkovi žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, a proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

[44] Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť to by jí náleželo pouze tehdy, pokud by se jednalo o náklady vzniklé v souvislosti s plněním povinnosti uložené jim soudem, případně z důvodů hodných zvláštního zřetele (§ 60 odst. 5 s. ř. s.). Takové skutečnosti v nynějším řízení nenastaly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. listopadu 2025

L. S.

Mgr. Petra Weissová v. r.
předsedkyně senátu